

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/193/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216202282
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2216202282.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: 1/ P. P. F., nar. XX.XX.XXXX bytom G. X-X, X/X, XXXX V., Rakúsko a 2/ D. F., nar. XX.XX.XXXX bytom G. X-X, X/X, XXXX V., Rakúsko, proti žalovaným: 1/ P. B., nar. XX.XX.XXXX bytom A. XX, V. a 2/ O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, obe zastúpené JUDr. Q. G., J. X, B., o povolenie obnovy konania, na odvolanie žalobkyne 2/ proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 9C/60/2016-109 zo dňa 28. novembra 2017, takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalovaným 1/ a 2/ sa priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd I. inštancie zamietol návrh na obnovu konania (rozhodnutého rozsudkom OS Dunajská Streda č. k. 8C/144/2010-63 zo dňa 30.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/95/2011-104 zo dňa 17.10.2012 právoplatné dňom 20.02.2013), ktorej sa domáhali návrhom žalobcovia. Ako dôvod návrhu na povolenie obnovy konania žalobcovia uviedli, že ich žaloba bola zamietnutá s odôvodnením, že nepreukázali svoje tvrdenia, že žalovaná v 2. rade v rozhodnom období od 01.05.2008 do 22.02.2010 užívala ich spoločnú nehnuteľnosť, zapísanú na LV č. XXX pre kat. územie V., a to rodinný dom so súpisným číslom XXX na parc. č. 2852 - pozemky a zastavaná plocha a nádvoria o výmere 411 m² a parc. č. 2853- záhrada o výmere 391 m² nad rámec jej spoluvlastníckeho podielu 3/4-tín) a tým im neumožnila užívanie ich spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/4-tín. Ďalej poukázali na to, že žalované tvrdili, že neužívali spornú nehnuteľnosť. V konaní vedenom pod sp. zn. 9C/126/2010 o náhradu škody vzniknutej v dôsledku znehodnotenia stavby rodinného domu so súpisným číslom XXX na parc. č. 2858 v kat. území V. na základe dôkazu vyjadrenia Mesta Šamorín zo dňa 04.02.2016 zistili, že predmetné nehnuteľnosti v kritickom čase užívali od 10.06.1985, teda aj od 01.05.2008 až do 26.03.2012 užíval pán B. X. nar. XX.XX.XXXX. Žalobcovia poukazovali na to, že zistili, že v rozhodnom čase užívacie právo pre pána B. X. muselo byť založené a muselo trvať na základe súhlasu právneho predchodcu žalovanej v 2. rade a neskôr po 01.05.2008 žalovanej v 2. rade. Žalobcovia v predmetnej veci podali návrh na obnovu konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a), d) OSP, teraz v zmysle ust. § 397 písm. a), b) a c) CSP. Súd žalovaným v konaní o povolenie obnovy konania výrokom II. priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v plnom rozsahu.

2. Súd je toho názoru, že nevyšli najavo nové skutočnosti „nové skutkové zistenia na základe nových dôkazov“, teda táto skutočnosť predložená zo strany žalobcov nie je podkladom pre právne posúdenie veci spolu s rozhodnutím o dôvodoch obnovy, teda tento dôkaz existoval už v čase vydania rozhodnutia napádaného rozsudku obnovou. Ide o dôkaz, z ktorého súd nemôže zistiť skutočnosti významné a závažné pre rozhodnutie. Nestačí uvedenie dôkazu k tejto skutočnosti na to, aby došlo k povoleniu

obnovy konania. Rovnako dôvodom obnovy konania nemôže byť ani dôkaz, ktorý účastník zo svojej viny neuplatnil v pôvodnom konaní. Podľa názoru súdu, je to prípad, keď si to strana sporu, teda žalobca zo svojej viny neuplatnil, v pôvodnom konaní, v ktorom bol zastúpený právnym zástupcom. Predložený dôkaz je jednoduchý a bežný, ktorý opomenul predložiť alebo urobil tak z neobľúbivosti. Nie na poslednom mieste súd skúmal aj otázku priaznivejšieho rozhodnutia vo veci. Táto podmienka len zdôrazňuje požiadavku, že nové skutočnosti, rozhodnutia, dôkazy na dodanie žaloby na obnovu konania musia byť skutočne zásadného charakteru, schopné privodiť podstatnú zmenu pôvodného rozhodnutia, čo s týmto bežným dôkazom nebude možné, nakoľko takýto dôkaz nestačí a nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, lebo ide o dôkaz, ktorý má iba evidenčný charakter. Prihlásenie sa k trvalému pobytu nezakladá právo užívania. Uvádzaná skutočnosť nie je významná pre posúdenie veci, teda nezakladá dôvod na obnovu konania. Pán B. X. nie je stranou sporu v tomto konaní, preto ani nemá význam dokazovať, kde sa zdržiaval alebo kde mal trvalé bydlisko v kritickom období najmä po tom, keď už v roku 1993 mali žalobcovia vedomosť o jeho adrese trvalého bydliska, nakoľko boli ako nápomocní v exekučnom konaní v úlohe oprávnených. Žalovaná v 1. rade nie je pasívne legitimovaná, lebo nie je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti. U žalovanej v 2. rade nebolo preukázané, že by užívala prípadne bránila užívanie v čase napádanom, podiel žalobcov. Žalobcovia neprejavili vážny záujem o užívanie svojho podielu, dlhší čas sa zdržiavali v Nemecku tak ako to uviedli v liste zo dňa 6.7.2002 - žalobcovia k stavbe nepripisovali žiadnu hodnotu ohľadne použiteľného stavebného materiálu, ich ohodnotenie vyvoláva dojem zdravotne a technicky nespôsobilnej stavby na bývanie. Nejde o nové skutočnosti, predložené žalobcami. Súd je toho názoru, že došlo k zmeškaniu ich zákonom danej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. (§ 413 ods. 1 písm. a) CSP). Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, o náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP. Žalované mali v konaní plný úspech s tým, že o výške trov rozhodne súdny úradník samostatným uznesením.

3. Odvolanie žalobkyne 2/: Žalobkyňa v 2. rade podáva cestou svojho právneho zástupcu, v zákonnej lehote odvolanie proti Rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Stredě zo dňa 28.11.2017, sp. zn.: 9C/60/2016 - 109, ktoré s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) Civilného sporového poriadku napáda v celom rozsahu a svoje odvolanie odôvodňuje nasledovne. Žalobkyňa poukazuje na to, že konanie o návrhu na obnovu konania vedené na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn.: 9C/60/2016 bolo začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, procesného predpisu, ktorý predchádzal novej procesnej úprave Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa v tejto súvislosti dáva do pozornosti odvolacieho súdu skutočnosť, že súd I. inštancie zaslal žalobcom poučenie súdu o procesných právach a procesných povinnostiach účastníkov konania v zmysle vtedy účinného Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle uvedeného, súd poučil žalobcov o vylúčení sudcu a o práve podať námietku zaujatosti v zmysle § 14 a 15a Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle vtedy účinného Občianskeho súdneho poriadku, účastník konania, mohol účastník konania uplatniť námietku zaujatosti sudcu, najneskôr na prvom pojednávaní vo veci. O tomto procesnom práve, súd žalobcov poučil. Žalobcovia, ktorí neboli v konaní zastúpení advokátom, napriek zákonnej povinnosti súdu, neboli následne súdom I. inštancie poučení o platnosti a účinnosti nového procesného predpisu, a to Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa poukazuje na to, že CSP rieši otázku vylúčenia sudcu, ako i námietky zaujatosti uplatnenej stranou sporu, odlišne od Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa má za to, že porušením povinnosti súdu I. inštancie dať zákonné poučenie o prosených právach a povinnostiach strany sporu v zmysle novej právnej úpravy CSP, boli porušené práva žalobcov, ako osôb v konaní nezastúpených advokátom, ktorá skutočnosť zakladá vadu konania spôsobujúcou porušenie procesných práv žalobcov, majúcej za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Žalobkyňa dáva do pozornosti odvolacieho súdu skutočnosť, že žalobcovia v podaní zo dňa 22.06.2010 označeného ako "vyjadrenie", rovnako v podaní zo dňa 27.11.2017 označenom ako "Výzva na vylúčenie sudcu na základe jeho oznámenia § 50 a § 51 CSP", pred samotným pojednávaním vo veci (s poukazom na jediné poučenie o procesných právach a povinnostiach účastníkov súdom v zmysle OSP), ako i na samotnom pojednávaní dňa 28.11.2017, namietali zo zákonných dôvodov § 50 a § 51 CSP zaujatosť sudkyne JUDr. Alice Vörösovej. Dôvody zaujatosti sudkyne videli žalobcovia v tom, že samotná sudkyňa v konaní vedenom pod sp. zn.: 9C/70/2005 o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, v ktorej vystupujú tí istí účastníci (strany sporu), sama namietala svoju zaujatosť voči žalobcom. Žalobcovia uvádzali, že sa o dôvodoch vylúčenia sudcu dozvedeli pri spracovaní dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 9Co/236/2017 a rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 9C/126/2010 dňa 25.11.2017, teda v súvisiacej sporovej veci, vo väzbe na vyjadrenie sudkyne JUDr. Vörösovej zo dňa 27.11.2011 k námietkam zaujatosti vznesených zo strany žalobcov.

Žalobkyňa v 2. rade má za to, že lehota na podanie námietky zaujatosti sudcu v zmysle § 53 CSP je zachovaná. Žalobkyňa, vlastne obaja žalobcovia poukazovali a neustále poukazujú na to, že z tých istých dôvodov, vzhľadom na pomer k veci, k účastníkom konania, jestvujú aj v tomto konaní rovnaké zákonné a objektívne dané dôvody na vylúčenie sudkyne z prejednávania sporovej veci 9C/60/2016. V tejto súvislosti žalobkyňa dáva do pozornosti dovolacieho súdu vyjadrenie sudkyne zo dňa 27.11.2011 k námietkam zaujatosti vznesených zo strany žalobcov. V tomto vyjadrení sama sudkyňa JUDr. Vörösová jednoznačne uvádza, cit.: "moje tvrdenie o zaujatosti voči odporcom (rozumej žalobcom v sporovej veci 9C/126/2010) predstavuje silný a vážny signál pre posudzovanie subjektívne hľadiska zaujatosti. Je tu existencia určitého právne významného vzťahu mojej osoby, ako sudkyne k odporcom, najmä k odporcom v I. rade (rozumej žalobcov v I. rade v sporovej veci 9C/126/2010), ktorý je založený rydzo osobnom (negatívnom) pomere k nemu a ktoré mi bránia v nestrannom a objektívnom rozhodovaní. Vo všetkých veciach, v ktorých odporcovia (rozumej žalobcovia v sporovej veci 9C/126/2010) navrhujem, aby som bola vylúčená z pojednávania a rozhodovania týchto vecí a súčasne súhlasím, aby vec bola prikázaná inému súdu na ďalšie konanie." Sudkyňa zároveň uvádza viaceré sporové veci, v ktorých vystupujeme ako žalobcovia alebo žalovaný, v ktorých konaniach sa cíti byť zaujatá a navrhuje, aby bola vylúčená z týchto konaní a tieto sporové veci boli pridelené inému súdu na ďalšie konanie. Žalobkyňa (žalobcovia) opakovane uvádzajú a uvádzali, že od samotného počiatku konania objektívne existovali právne relevantné dôvody, významne spochybňujúce nestrannosť konania v sporovej veci 9C/126/2010, ako 9C/60/2016, ktoré majú za následok porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces a účinné uplatňovanie ich procesných práv, ako i ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Tieto skutočnosti sú neopomenuteľné pri rešpektovaní základných ústavných princípov práva na zákonný, nestranný a spravodlivý proces. Za nestranného sudcu právna prax považuje takého sudcu, ktorý je podľa svojho vedomia a svedomia a z titulu funkcie nezávislý na prejednávanej veci a stranách sporu (ich zástupcoch) v tom zmysle, že je voči nim neutrálny, nemá voči nim žiadne predsudky, sympatie ani antipatie, teda že strany sú v jeho očiach úplne rovné a je teda dostatočný predpoklad na to, že sudca bude môcť vec posudzovať úplne nezávisle a slobodne. Práve nestrannosť sudcu je zárukou riadneho výkonu základného práva jednotlivca na spravodlivú súdnu ochranu a spochybenie nestrannosti sudcu má za následok povinnosť iného súdneho orgánu preveriť, či vyslovené pochybnosti sú spôsobilé prelomiť právo jednotlivca na zákonného sudcu v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, t.j. sudcu na príslušnom súde, ktorý sa má od počiatku s napadnutou vecou zaoberať (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. januára 2011, sp. zn. 1 Ndz 1/2011). Civilný sporový poriadok v ustanoveniach § 49 až 59 upravuje vylúčenie sudcov a iných osôb z prejednávania a rozhodovania sporu. Východiskovým je ustanovenie § 49 CSP, podľa ktorého je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo - podľa novej úpravy - aj k osobám zúčastneným na konaní (napr. znalcovi) možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Pomer k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní znamená, že sudca má určitý pozitívny (priateľský) alebo negatívny (nepriateľský) pomer k týmto subjektom. O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdnictva má zachovať vecný prístup za každých okolností. Musí mať dostatok schopnosti ovládať nielen svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov. Nesmie dopustiť, aby v ňom niektorá skutočnosť týkajúca sa prejednávanej veci vyvolala pocity zakladajúce pochybnosti o jeho nezaujatosti. Skutočnosť, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP. Ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo proti každému rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí [pozri § 420 písm. e) CSP]. Žalobkyňa v 2. rade namieta, že boli porušené jej procesné práva (práva žalobcov) na nestranný a zákonný proces. Rovnako namieta, že nebol zo strany konajúceho súdu dodržaný zákonný postup pojednania o rozhodovaní o námietke zaujatosti. Poukazuje na to, že ak námietka zaujatosti, vznesená stranou, súd predloží vec s vyjadrením namietaného sudcu nadriadenému súdu do siedmich dní od uplatnenia námietky zaujatosti. Nadriadený súd má na rozhodnutie taktiež sedem dní. Pred rozhodnutím o námietke súd nemôže vydať rozhodnutie v merite veci (vo veci samej), resp. iné rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Uznesenie Ústavného súdu SR zo 7. decembra 2011, sp. zn. I. ÚS 462/2011: Pri skúmaní podstatných náležitostí pojmu "zákonný sudca" podľa a. 48 ods. 1 ústavy treba brať do úvahy nielen príslušnú zákonnú úpravu, ale predovšetkým ustanovenia ústavy a dohovoru o nezávislom a nestrannom výkone súdnictva. Existencia nestrannosti musí byť určená jednak podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, jednak podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť. V tomto smere ide o zvažovanie zistiteľných skutočností, ktoré môžu nestrannosť sudcu spochybníť. Z tohto pohľadu môže mať dokonca určitý význam aj tzv. zdanie (javenie sa) pochybnosti (appearance of bias). Je to inými

slovami vyjadrený výstižný výrok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *Delcourti* proti Belgicko, 1970, séria A, č. 11, podľa ktorého "spravodlivosť má byť nielen vykonávaná, ale musí sa aj javiť, že je vykonávaná" (porovnaj citovanú časť z odôvodnenia uznesenia krajského súdu). Podstatnou je dôvera, ktorú musia sudy v demokratickej spoločnosti u verejnosti vzbudzovať (sp. zn. III. ÚS 16100). Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. júla 2010, sp. zn. 1 Ne 17/2010: O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdnictva má zachovať vecný prístup za každých okolností. Musí mať dostatok schopnosti ovládať nielen svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov. Nesmie dopustiť, aby v ňom niektorá skutočnosť týkajúca sa prejednávanej veci vyvolala pocit zakladajúce pochybnosti o jeho nezaujatosti. Súčasťou takto vnímaného vecného prístupu sudcu k prejednávanej veci a k účastníkom konania je tiež jeho schopnosť sudcu vyrovnáť sa vnútorne s prípadnými námietkami účastníkov v priebehu konania a s eventuálnou kritikou jeho konania. Pokiaľ by sudca (okrem iného) takúto schopnosť nemal, nebol by spôsobilý vykonávať funkciu sudcu. V tejto súvislosti žalobkyňa poukazuje aj na judikatúru R 59/1997, cit: "Neexistencia žiadneho rozhodnutia alebo existencia právoplatného nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, nebráni dovolaciemu súdu pri skúmaní podmienok prípustnosti dovolania v zmysle § 237 písm. g) OSP (toho času § 240 písm. e) CSP) posúdiť túto otázku samostatne a prípadne aj inak, než ju posúdil súd nadriadený procesnému súdu, ktorý vo veci rozhodoval." S poukazom na vyššie uvedené, má žalobkyňa v 2. rade za to, že neobstojí a nemôže byť zákonný ani odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 9C/60/2016 - 109, nakoľko má za to, že tu jestvujú objektívne dané skutočnosti spochybňujúce nestrannosť a nezávislosť rozhodovania sudkyne. Žalobkyňa v 2. rade sa v celom rozsahu pridrižiava skutkových okolností uvedených v návrhu na obnovu konania a má za to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku, ako i právne posúdenie veci súdom I. inštancie, je vzhľadom na porušenie jej práva (práva žalobcov) na spravodlivý proces nezákonné a predčasné. Vzhľadom na uvedené, žalobkyňa, opierajúc sa o judikatúru, námietku zaujatosti žalobcov a návrhu sudkyne na svoje vylúčenie z veci, žiada žalobkyňa v 2. rade odvolací súd o nápravu, zaručenie práva na spravodlivý proces garantovaný Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami a dohovormi, a dožaduje sa, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 9C/60/2016- 109 zrušil a vrátil súdu I. inštancie (prípadne inému okresnému súdu) na ďalšie konanie a súčasne rozhodol o vylúčení sudkyne JUDr. Alice Vörösovej z prejednávania veci 9C/60/2016. Žalobkyňa v 2. rade má za to, že iba takýmto postupom odvolacieho súdu, bude zabezpečené právo žalobcov na spravodlivý proces.

4. Vyjadrenie k odvolaniu: Žalobkyňa v 2. rade svoje odvolanie opiera výlučne o tvrdenie, že v konaní o povolenie obnovy konania rozhodovala sudkyňa, a to napriek podanej námietke zaujatosti. K namietaniu spôsobu poučenia súdom môžeme len uviesť, že návrh na povolenie obnovy konania bol podaný na Váš súd 19.02.2016, t. j. za účinnosti OSP. I keď stranám sporu bolo už v úvode konania známe, kto je zákonnou sudkyňou v predmetnej veci, žiaden z nich nevzniesol námietku zaujatosti, a to ani v súvislosti so zmenou právnej úpravy od 01.07.2016 (CSP). Poukazujem v tejto súvislosti na namietanú poučovaciu povinnosť súdu vo vzťahu k právnomu zastúpeniu strán sporu, ako aj na reálne poučenie žalobcov súdom, ku ktorému sa nevieme vyjadriť, avšak tieto skutočnosti sú nesporne zrejme zo spisu. S akcentom na fakt, že žalovaná v 2. rade sa odvoláva na vyjadrenie sudkyne v spore, ktorý je na Vašom súde vedený pod sp. zn. 9C/126/2010 a o obnovu konania ktorého usiluje, dávam do pozornosti, že v pôvodnom spore o náhradu škody (sp. zn. 9C/126/2010) otázka námietky zaujatosti sudkyne už riešená bola. V podaní z 27.11.2017, doručenom súdu 28.11.2017, nie sú uvedené žiadne nové argumenty, okrem tých, ktoré už boli voči sudkyňi vznesené v konaní o náhradu škody, sp. zn. 9C/126/2010, príp. v iných konaniach a ktoré už boli, ako sme už uviedli, riešené. Zo zápisnice z pojednávania i zo zvukového záznamu je zrejme, že súd viedol pojednávanie nezávisle a spravodlivo. V tejto súvislosti je možné len konštatovať, že opakované podanie námietky zaujatosti považujeme len za snahu oddialiť rozhodnutie súdu vo veci povolenia obnovy konania, keďže je nepochybné, že dôvody na rozhodnutie o povolení obnovy konania neexistujú. Tie, ktoré sú uvedené v návrhu, sú nepostačujúce a nespĺňajú kritériá, ktoré určuje právna úprava. Navyše návrh na povolenie obnovy konania je postavený na snahe vykonať dôkaz, týkajúci sa B. X., ktorý žalobcovia mohli realizovať v pôvodnom konaní. Nie nepodstatnou skutočnosťou je i to, že vykonanie navrhovaného dôkazu nie je tak zásadného charakteru, aby mohol mať vplyv na zmenu rozhodnutia. V ostatnom odkazujem na vyjadrenie odporkýň z 20.06.2016. S poukazom na uvedené, považuje rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 28.11.2017 za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Preto žiada odvolací súd, aby rozhodnutie súd I. inštancie potvrdil a žalobcov zaviazal k náhrade trov konania v plnom rozsahu.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že rozsudok súdu I. inštancie je v napadnutej časti vecne správny.

6. Žalobkyňa v odvolaní dáva do pozornosti odvolacieho súdu skutočnosť, že súd I. inštancie zaslal žalobcom poučenie súdu o procesných právach a procesných povinnostiach účastníkov konania v zmysle vtedy účinného Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle uvedeného, súd poučil žalobcov o vylúčení sudcu a o práve podať námietku zaujatosti v zmysle § 14 a 15a Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa dáva do pozornosti odvolacieho súdu skutočnosť, že žalobcovia v podaní zo dňa 22.06.2010 označeného ako "vyjadrenie", rovnako v podaní zo dňa 27.11.2017 označenom ako "Výzva na vylúčenie sudcu na základe jeho oznámenia § 50 a § 51 CSP", pred samotným pojednávaním vo veci (s poukazom na jediné poučenie o procesných právach a povinnostiach účastníkov súdom v zmysle OSP), ako i na samotnom pojednávaní dňa 28.11.2017, namietali zo zákonných dôvodov § 50 a § 51 CSP zaujatosť sudkyne JUDr. Alice Vörösovej. Dôvody zaujatosti sudkyne videli žalobcovia v tom, že samotná sudkyňa v konaní vedenom pod sp. zn.: 9C/70/2005 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, v ktorej vystupujú tí istí účastníci (strany sporu), sama namietala svoju zaujatosť voči žalobcom. Žalobcovia uvádzali, že sa o dôvodoch vylúčenia sudcu dozvedeli pri spracovaní dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 9Co/236/2017 a rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn.: 9C/126/2010 dňa 25.11.2017, teda v súvisiacej sporovej veci, vo väzbe na vyjadrenie sudkyne JUDr. Vörösovej zo dňa 27.11.2011 k námietkam zaujatosti vznesených zo strany žalobcov. Žalobkyňa, vlastne obaja žalobcovia poukazovali a neustále poukazujú na to, že z tých istých dôvodov, vzhľadom na pomer k veci, k účastníkom konania, jestvujú aj v tomto konaní rovnaké zákonné a objektívne dané dôvody na vylúčenie sudkyne z prejednávania sporovej veci 9C/60/2016. V tejto súvislosti žalobkyňa dáva do pozornosti dovolacieho súdu vyjadrenie sudkyne zo dňa 27.11.2011 k námietkam zaujatosti vznesených zo strany žalobcov. V tomto vyjadrení sama sudkyňa JUDr. Vörösová jednoznačne uvádza, cit.: "moje tvrdenie o zaujatosti voči odporcom (rozumej žalobcom v sporovej veci 9C/126/2010) predstavuje silný a vážny signál pre posudzovanie subjektívne hľadiska zaujatosti. Je tu existencia určitého právne významného vzťahu mojej osoby, ako sudkyne k odporcom, najmä k odporcom v I. rade (rozumej žalobcovi v I. rade v sporovej veci 9C/126/2010), ktorý je založený rýdzo osobnom (negatívnom) pomere k nemu a ktoré mi bránia v nestrannom a objektívnom rozhodovaní. Vo všetkých veciach, v ktorých odporcovia (rozumej žalobcovia v sporovej veci 9C/126/2010) navrhujem, aby som bola vylúčená z pojednávania a rozhodovania týchto vecí a súčasne súhlasím, aby vec bola prikázaná inému súdu na ďalšie konanie."

7. Krajský súd v Trnave ako súd nadriadený Okresnému súdu v Dunajskej Strede v právnej veci navrhovateľov: 1. P. F., nar. X. X. XXXX, bytom M. E. XX/XX, V., Rakúsko, 2. D. F., nar. XX. X. XXXX, bytom tamtiež, obaja zast.: Mgr. Petrom Némethom, advokátom, so sídlom: Hlavná 25, Šamorín, proti odporčyniam: 1. P. B., rod. V., nar. XX. X. XXXX, bytom A. XX/A, V., 2. O. G., rod. V., nar. X. X. XXXX, bytom B. XXX, obe zast.: JUDr. Sylviu Filipovou, advokátkou, so sídlom: Vajnorská 47, Bratislava, o náhradu škody vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 9C/126/2010, o námietke zaujatosti uznesením č. k. 11NcC/25/2010 - 123 zo dňa 6. októbra 2010 rozhodol, že sudkyňa JUDr. Alica Vörösová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 9C/126/2010. Z odôvodnenia krajského súdu vyplýva, že vzhľadom na vyjadrenie zákonnej sudkyne JUDr. Alice Vörösovej Krajský súd v Trnave nezistil existenciu takých okolností, ktoré by vylučovali túto sudkyňu z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, nakoľko z jej vyjadrenia nevyplýva kvalifikovaný vzťah k veci, k účastníkom konania alebo k ich právnenému zástupcovi. Z tohto dôvodu vyslovil, že zákonná sudkyňa JUDr. Alica Vörösová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/126/2010. Konalo sa vtedy potom ako dňa 28.6.2010 bolo súdu prvého stupňa doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľov v 1. a 2. rade, v ktorom poukázal na skutočnosť, že zákonná sudkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod. sp. zn. 9C/70/2005 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k

nehnuteľnosti bola vylúčená na základe námietky sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci. Právny zástupca navrhovateľov v 1. a 2. rade mal za to, že v tejto veci vedenej pod sp. zn. 9C/126/2010 sú dané tie isté dôvody na vylúčenie zákonnej sudkyne, a preto by sudkyňa mala postupovať rovnako ako vo veci vedenej pod sp. zn. 9C/70/2005. Na základe uvedeného bolo dňa 14.9.2010 doručené súdu prvého stupňa podanie zákonnej sudkyne JUDr. Alice Vörösovej, v ktorom poukázala na konanie vedené pod sp. zn. 9C/70/2005, v ktorom na základe opatrenia predsedníčky okresného súdu Dunajská Streda Spr. 326/05 bola vec pridelená inému sudcovi. Uviedla, že jej pocity sú bez zmeny a naďalej nepretržite pretrvávajú. Tieto skutočnosti spočívajú v neopodstatnených osočovaniach a provokatívnych útokoch navrhovateľa v 1. rade voči jej osobe a sudcovskej morálke. Jej vzťah k navrhovateľovi v 1. rade a prostredníctvom neho i k danej veci dosahuje takú povahu a intenzitu, že i napriek zákonom stanovenej povinnosti nie je schopná nezávisle a nestranné rozhodnúť v predmete veci. S poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 a § 15 OSP navrhla, aby bola vylúčená z prejednávania a rozhodnutia v tejto veci. Cíti sa byť zaujatá a súčasne súhlasí, aby vec bola pridelená inému zákonnému sudcovi na ďalšie rozhodovanie. Predsedníčka Okresného súdu v Dunajskej Strede Anna Móroczová predložila vec na rozhodnutie o námietke zaujatosti Krajskému súdu v Trnave. Uviedla, že so vznesenou námietkou zákonnej sudkyne JUDr. Alice Vörösovej nesúhlasí, pretože zistila, že sudkyňa koná v inej veci navrhovateľov v 1. a 2. rade, pričom táto vec je vedená pod sp. zn. 9C/227/2006 a na Okresný súd Dunajská Streda napadla dňa 1.12.2006, teda potom, čo vec vedená pod sp. zn. 9C/70/2005 na základe vznesenej námietky zaujatosti podľa Spr. 326/06 bola pridelená inému sudcovi. Vo veci sp. zn. 9C/227/2006 sudkyňa stále koná. Z toho dôvodu je predsedníčka Okresného súdu Dunajská Streda toho názoru, že ak vo veci sp. zn. 9C/227/2006 môže sudkyňa konať, tak môže konať aj vo veci sp. zn. 9C/126/2010, kde sú odporcovia právni nástupcovia pôvodného účastníka z veci sp. zn. 9C/70/2005, ktorá bola pridelená z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti inému sudcovi pre pomer sudkyne k navrhovateľom a nie pre pomer k odporcom. Z tohto rozhodnutia teda jednoznačne vyplýva, že sudkyňa JUDr. Alica Vörösová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Tento dôvod uvádzaný odvolateľkou preto nemôže byť dôvodom na zrušenie veci, že konal zaujatý sudca.

8. Na pojednávaní 28.11.2017 sudkyňa na písomnú výzvu na vylúčenie sudcu na základe jeho oznámenia § 50 a 51 CSP zo dňa 27.11.2017 konštatovala v Zápisnici z pojednávania, že žalobca poučený v zmysle ust. § 150 a § 195 CSP pridržiava sa podaného návrhu a zakladá do spisu výzvu na vylúčenie sudcu na základe oznámenia § 50 a 51 CSP. Predmetné podanie bolo po prerušení pojednávania založené do spisu z podateľne súdu a sudca uznesením na vznesenú námietku neprihliadol s dôvodom na ust. § 53 ods. 1, 2, 3 CSP a poučil žalobcu v zmysle ust. § 58 s poukazom na ust. § 53, kedy sa dozvedel o dôvodoch, že má byť zákonný sudca vylúčený. Žalobca vtedy uviedol, že sa to dozvedel pri spracovaní dovolania voči rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave a rozhodnutiu Okresného súdu v Dunajskej Strede, pod spis. zn. 9C/126/2010 a 9Co/236/2016 dňa 25.11.2017. Sudca skonštatoval, že je zmeškaná 7-dňová lehota, o ktorej sa strana dozvedela o dôvode na vylúčenie z konania vzhľadom na predchádzajúce konania, v ktorých ako zákonná sudkyňa vylúčená nebola. Žalobca po tom ako sudkyňa uviedla, že nie je zaujatá, robí prácu podľa zákona, uviedol, že ak sudkyňa necíti morálnu potrebu, tak potom podáva námietku zaujatosti a odôvodní ju do 10 dní. Na to bol vyzvaný žalobca, že mal viac ako 10 dní na to, aby vznesená námietka bola riadne a včas odôvodnená. Vo veci sa začalo pojednávať, vtedy svojvoľne žalobca opustil pojednávacie miesto a bola vypočutá žalovaná v 1. rade, žalovaná v 2. rade, právny zástupca žalovaných. Pred vyhlásením rozhodnutia bola uložená poriadková pokuta žalobcovi v 1. rade za nedôstojné správanie na pojednávaní a za svojvoľné opustenie pojednávacieho miesta, čo kvalifikoval súd ako pohrdanie súdom.

9. Z ustanovenia § 53 CSP vyplýva :

- 1) Námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.
- 2) Na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliada, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.
- 3) Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

10. Odvolací súd poukazuje na správny postup súdu I. inštancie, keď neprihliadol na vznesenú námietku žalobcu, pretože o dôvode pre zaujatosť sa najskôr dozvedeli žalobcovia priamo v konaniach

9C/126/2010, 9Co/236/2016, kedy však o námietke rozhodol aj nadriadený súd už citovaným uznesením 11NcC/25/2010 - 123 zo dňa 6. októbra 2010, nie pri spracovaní dovolania. Preto s poukazom na ust. § 53 ods. 1 CSP je uplatnená v tomto konaní oneskorene. Ak namietal žalobca procesný postup sudkyne a jej rozhodovaciu činnosť, na takúto námietku preto správne súd v zmysle ust. § 53 ods. 3 CSP neprihliadol. V ostatnom na dôvod pre zamietnutie odvolací súd poukazuje na správne dôvody súdu I. inštancie s poukazom na 387 ods. 2 CSP, s ktorými sa stotožňuje. A navyše tieto neboli ani obsahom dovolania.

11. Z týchto dôvodov preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti ako vecne správny vo výroku potvrdil.

12. Žalovaní majú voči žalobcom podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní.

13. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).